

nu at ville paalægge en ikke ubetydelig højere Told.

Den anden Grund til at reducere Indtægten, og som jeg maa antage for den vigtigste Grund, er den, at man finder, at Statskassens Overskud er større, end det behøver at være, og at man altsaa bør fritage Skatteyderne for at yde dette Oversflødige til Statskassens Overskud. Ja, derjom det kunde siges, at Overskuddet af Statens Indtægter i Virkeligheden var for stort til at dække Statens Fornødenheder, saaledes som de vilde være, naar de nødvendige Reformers vare gennemførte, saa var det en anden Sag, men det er ingenlunde Tilfældet. Man holder sig kun til, at Overskuddet i disse Aar har været af den og den Størrelse, at der altsaa har været en oversflødig Befatning; men det forekommer mig, at det kun betyder saare Lidet, naar man ikke undersøger, om man ogsaa har afholdt passende Udgifter for Staten. Overskuddet kan selvfølgelig reduceres, ikke blot ved at formindste Indtægten, men ogsaa ved at foretage Udgifter, og den sidste Vej vil efter min Mening utvivlsomt være den rette. Men selv om nu Overskuddet var for stort, og selv om der virkelig var Grund til at søge Statens Indtægter formindskede, saa bliver det igen et Spørgsmaal, om det netop er ved Toldafgifterne, at denne Reduktion mest passende kunde finde Sted. Der kunde jo ligesaa godt være Spørgsmaal om at reducere de direkte Skatter som om at reducere de indirekte. Endog Hartkornsaafgiften vilde jo meget passende kunne reduceres. Det har oftere været omtalt, og jeg haaber, at den Tid ikke er fjern, hvor det kan gennemføres, at Staten overtager Udgifterne til Sindsygeanstalterne. Disse Udgifter ligge nu saa at sige alene paa Hartkornet, og om jeg ikke huser feil, udgjør det Beløb, der nu opkræves paa Provindsernes Hartkorn, Noget, der nærmer sig til en Krone pr. Tønde Hartkorn. Jeg ser ikke rettere, end at det kunde ligge ligesaa nær at anvende Noget af det oversflødige Overskud til paa denne Maade at lette Hartkornet for en Byrde, som jeg i Virkeligheden ikke ser, at man fornøftigvis kan vedblive at kræve af Hartkornet alene. Selv om man imidlertid vilde fastholde, at Redueringen skulde ramme de indirekte Afgifter og ikke de direkte, forekommer det mig ialtsald at fortjene en langt højere Overveelse, om ikke en Reduering af de indirekte Afgifter vil komme Befolkningen i et ganske andet Maal til Nytte paa andre Poster end netop ved Reduktion af Toldafgiften. Der er jo f. Ex. Netsafgifterne. Jeg nævner netop dem, fordi det har foreligget een Gang, og fordi

den Udgift, som det vilde overføre paa Statskassen, repræsenterer et ganske anseeligt Chiffer. Jeg vil aabent bekjende, at jeg er en Ven af de indirekte Skatter i Modsetning til de direkte, og at jeg ikke ser, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at ville fremtvinge en Formindskelse af de indirekte Afgifter overfor de direkte Afgifter, naar man ser hen til, i hvilket Maal disse — man kunde sige Aar for Aar — stige for Befolkningen. Her er selvfølgelig ikke Tale om de direkte Afgifter til Staten, men om de direkte Afgifter til Kommunerne. Det maa erindres, at hos os ere Afgifterne til Kommunerne jo helt igjennem direkte Skatter, og jeg tror, at det for Skatteyderen er uden al Betydning, enten det Beløb, han udreder, ydes til Staten eller til Kommunen. Pengene skulle ud, og hvilken Kasse de gaa ind i, tror jeg, er Skatteyderen temmelig ligegyldigt. Naar man altsaa som en særlig Grund til paa Revisionen af Toldloven at ville gennemføre en væsentlig Reduering af de indirekte Afgifter blandt Andet henviser til, at disse ere stegne i et overraskende Maal i de senere Aar, forekommer det mig, at man med fuld Berettigelse kan holde ved Siden deraf det, at de direkte Afgifter til samme Tid ere stegne — ja, om de netop ere stegne i samme Maal eller maaske i et endnu større Maal, er jeg ikke istand til i dette Dieblit at oplyse, men jeg tror ikke, at jeg vil møde Modsigelse hos Noget, naar jeg paastaar, at de direkte Skatter ere stegne i en meget søelig Grad, og at der er al Udsigt til, at de vedblivende ville stige. Jeg fastholder altsaa, at der ikke er væsentlige Redueringer paa de indirekte Afgifter, saavel af Hensyn til Statskassens Larv overhovedet som af Hensyn dertil, at jeg ikke for mit Vedkommende kan anse det for rigtigt at formindste dette indirekte Skattebeløb sammenholdt med det direkte. Derjom Gjennemførelsen af en i og for sig nyttig Foranstaltning som denne kun kan ske ved en Udgift for Statskassen, da er en Sammenligning mellem dette og Gjennemførelsen af en ny Skattelov osv. berettiget, men ogsaa kun da. De fleste nyttige Foranstaltninger, vi vilde have gennemført, koste Penge, kunne ikke faas uden Penge, men jeg paastaar, at denne Foranstaltning kan faas uden at tage en Øre af Statskassen, og at det er en efter min Mening vilkaarlig og uberettiget Fordring, at den kun maa finde Sted, mod Offer for Statskassen. Man behøver langtfra at have den samme Villighed som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) til at lade Spirituosa bøde yderligere end foreslaaet i de foreliggende Reformforslag, men